

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I	Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk	
★	Europaparlamentets och rådets beslut nr 293/2000/EG av den 24 januari 2000 om att anta ett program för gemenskapens insatser (Daphne-programmet) (2000–2003) för förebyggande åtgärder i kampen mot våld mot barn, ungdomar och kvinnor	1
	Kommissionens förordning (EG) nr 294/2000 av den 8 februari 2000 om ändring av förordning (EG) nr 1393/1999 och om höjning till 84 234 ton av den stående anbudsinfordran för export av korn som innehas av det belgiska interventionsorganet	6
	Kommissionens förordning (EG) nr 295/2000 av den 8 februari 2000 om ändring av förordning (EG) nr 1667/98 och om höjning till 634 125 ton av den stående anbudsinfordran för export av korn som innehas av det svenska interventionsorganet	8
	Kommissionens förordning (EG) nr 296/2000 av den 8 februari 2000 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	10
★	Kommissionens förordning (EG) nr 297/2000 av den 8 februari 2000 om öppnande av tilläggskvoter för import till gemenskapen av vissa textilprodukter med ursprung i vissa tredje länder som deltar i handelsmässor inom gemenskapen under 2000	12
★	Kommissionens förordning (EG) nr 298/2000 av den 8 februari 2000 om ändring av förordning (EG) nr 2190/96 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 2200/96 vad gäller exportbidrag för frukter och grönsaker	16
★	Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/103/EG av den 24 januari 2000 om ändring av rådets direktiv 80/181/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning för måttenheter	17

1

(Fortsättning på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

Kommissionen

2000/116/EG:

- * **Kommissionens beslut av den 20 juli 1999 om det statliga stöd, finansierat genom skattelikhande avgifter, som Nederländerna planerar att genomföra till förmån för reklam för prydnadsväxter** [delgivet med nr K(1999) 3440] 20

I

*(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)***EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT nr 293/2000/EG****av den 24 januari 2000****om att anta ett program för gemenskapens insatser (Daphne-programmet) (2000–2003) för förebyggande åtgärder i kampen mot våld mot barn, ungdomar och kvinnor**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 152 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽³⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽⁴⁾, och

av följande skäl:

- (1) Fysiskt, sexuellt och psykologiskt våld mot barn, ungdomar och kvinnor utgör en kränkning av deras rätt till liv, säkerhet, frihet, värdighet samt fysisk och emotionell integritet och ett allvarligt hot mot dessa våldsoffers fysiska och psykiska hälsa. Följdverkningarna av sådant våld är så utbredda inom gemenskapen att de utgör ett stort folkhälsoproblem.
- (2) Det är viktigt att erkänna de allvarliga följder – både på kort och lång sikt – för hälsa, psykisk och social utveckling samt för lika möjligheter som våldet har för individer, familjer och samfund samt de höga sociala och ekonomiska kostnader som våldet innebär för samhället som helhet.
- (3) Enligt Världshälsoorganisationens definition är hälsa ett tillstånd av totalt fysiskt, psykiskt och socialt välbefinnande och inte enbart avsaknad av sjukdom eller funktionshinder. I överensstämmelse med artikel 3 p i

fördraget skall gemenskapens verksamhet innefatta bidrag till att uppnå en hög hälsoskyddsnivå.

- (4) Dessa principer erkänns i Förenta nationernas konvention om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor från 1979, Förenta nationernas konvention om barnets rättigheter från 1989, Wiendeklarationen om avskaffande av våld mot kvinnor från 1993, deklara-tionen och handlingsprogrammet som antogs vid den fjärde kvinnokonferensen i Peking 1995 och deklara-tionen och handlingsplanen från Stockholmskonferensen 1996 i fråga om könshandel och utnyttjande av minder-åriga samt i Lissabondeklarationen från 1998 om ungdomspolitik och ungdomsprogram antagen vid världskonferensen med ministrar ansvariga för ungdomsfrågor.
- (5) Europeiska unionen har vidtagit åtgärder på området för rättsliga och inrikes frågor, särskilt genom den gemen-samma åtgärden av den 24 februari 1997 om åtgärder mot människohandel och sexuellt utnyttjande av barn ⁽⁵⁾. De straffrättsliga aspekterna på våld är en fråga för medlemsstaterna.
- (6) I sina resolutioner av den 18 januari 1996 om männi-skohandel ⁽⁶⁾, av den 19 september 1996 om våld mot minderåriga ⁽⁷⁾, av den 12 december 1996 om åtgärder till skydd för minderåriga inom Europeiska unionen ⁽⁸⁾, av den 16 september 1997 om behovet av en europeisk kampanj för nolltolerans av våld mot kvinnor ⁽⁹⁾ samt av den 16 december 1997 om kvinnohandel som syftar till sexuellt utnyttjande ⁽¹⁰⁾ uppmanade Europaparlamentet kommissionen att utarbeta och genomföra åtgärdsprogram för att bekämpa detta våld.

⁽¹⁾ EGT C 259, 18.8.1998, s. 2.
EGT C 89, 30.3.1999, s. 42 och
EGT C 162, 9.6.1999, s. 11.

⁽²⁾ EGT C 169, 16.6.1999, s. 35.

⁽³⁾ EGT C 89, 30.3.1999, s. 42.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets yttrande av den 16 april 1999 (EGT C 219, 30.7.1999, s. 497), rådets gemensamma ståndpunkt av den 13 september 1999 (EGT C 317, 4.11.1999, s. 1), Europaparlamentets beslut av den 17 november 1999 (ännu ej offentliggjort i EGT) och rådets beslut av den 13 december 1999.

⁽⁵⁾ EGT L 63, 4.3.1997, s. 2.

⁽⁶⁾ EGT C 32, 5.2.1996, s. 88.

⁽⁷⁾ EGT C 320, 28.10.1996, s. 190.

⁽⁸⁾ EGT C 20, 20.1.1997, s. 170.

⁽⁹⁾ EGT C 304, 6.10.1997, s. 55.

⁽¹⁰⁾ EGT C 14, 19.1.1998, s. 39.

- (7) I sitt meddelande av den 24 november 1993 om ramen för insatser på folkhälsoområdet, slog kommissionen bland annat fast att förebyggande av personskador är ett av de folkhälsoområden där insatser är viktiga. Europaparlamentets och rådets beslut nr 372/1999/EG av den 8 februari 1999 om ett åtgärdsprogram för gemenskapen om förebyggande av personskador⁽¹⁾ antogs inom den ramen.
- (8) Detta program kommer i hög grad att bidra till att motverka utnyttjande och till att säkerställa en hög hälsoskyddsnivå genom att främja bättre kunskaper om och förståelse av våld mot barn, ungdomar och kvinnor samt större spridning av information om sådant våld, och genom att utarbeta åtgärder som kompletterar gemenskapens befintliga program och insatser, under hänsynstagande till fysiska, psykiska och sociala aspekter på hälsa, och främja god livskvalitet, samtidigt som onödigt dubbelarbete undviks.
- (9) Direkta insatser i fråga om våld mot barn, ungdomar och kvinnor ligger huvudsakligen inom ramen för medlemsstaternas verksamhet på nationell, regional eller lokal nivå.
- (10) Gemenskapen kan tillföra ett mervärde till medlemsstaternas insatser för att förebygga våld, även våld i form av sexuellt utnyttjande och övergrepp mot barn, ungdomar och kvinnor, genom att sprida och utbyta information och erfarenheter, främja nyskapande lösningar, gemensamt fastställa prioriteringar, vid behov utveckla nätverk, välja ut projekt för hela gemenskapen samt genom att motivera och mobilisera alla inblandade.
- (11) Programmet kan tillföra ett mervärde genom att identifiera och stimulera goda rutiner, genom att uppmuntra nyskapande och genom utbyte av användbara erfarenheter när det gäller insatser som genomförs i medlemsstaterna, däribland utbyte av information om olika lagstiftning och om de resultat som har uppnåtts.
- (12) I enlighet med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, vilka framgår av artikel 5 i fördraget, kan målen för den planerade åtgärden bättre uppnås på gemenskapsnivå. Detta beslut inskränker sig till det minimum som krävs för att målen skall uppnås och det går inte utöver vad som är nödvändigt för det syftet.
- (13) På detta område måste ett aktivt partnerskap främjas mellan kommissionen, medlemsstaterna och icke-statliga organisationer, särskilt organisationer som arbetar för barns, ungdomars och kvinnors välfärd och livskvalitet. Samverkan mellan alla relevanta politikområden och alla åtgärder på området bör uppmuntras genom att man främjar samarbete mellan icke-statliga organisationer, andra organisationer och nationella, regionala och lokala myndigheter.
- (14) För att programmets mål skall uppnås och tillgängliga resurser användas så effektivt som möjligt måste de områden inom vilka insatser skall göras väljas med stor omsorg. Detta skall göras genom att man väljer ut de projekt som ger ett större gemenskapsmervärde och som är inriktade på att pröva och sprida nyskapande idéer i syfte att förebygga våld inom ramen för en sektorsövergripande strategi.
- (15) Samarbete med internationella organisationer som är behöriga inom de områden som omfattas av programmet och med tredje land bör utvecklas, liksom samarbete med alla dem som kan tänkas bli involverade i arbetet med att förebygga våld.
- (16) Föreskrifter bör meddelas för att detta program skall stå öppet för deltagande av kandidatländerna under perioden före anslutningen, i enlighet med villkoren i relevanta överenskommelser, särskilt i associeringsavtalen och tilläggsprotokollen till dessa.
- (17) En fortlöpande utvärdering av insatserna bör göras för att öka programmets värde och betydelse. Utvärderingen bör särskilt ta fasta på hur effektiva insatserna är och om de fastställda målen uppnåtts, för att nödvändiga justeringar skall kunna göras vid behov.
- (18) Programmet bör vara i fyra år så att det finns tillräcklig tid för att genomföra de insatser som behövs för att uppnå de fastställda målen.
- (19) De åtgärder som krävs för att genomföra detta beslut bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽²⁾.
- (20) I detta beslut fastställs för hela den tid som programmet pågår en finansieringsram som utgör den särskilda referensen enligt punkt 33 i det interinstitutionella avtalet mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen av den 6 maj 1999 om budgetdisciplin och en förbättring av budgetförfarandet⁽³⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Upprättande av programmet

1. Genom detta beslut antas ett program för gemenskapens insatser för att bekämpa våld mot barn, ungdomar och kvinnor, för perioden från och med den 1 januari 2000 till och med den 31 december 2003.

⁽¹⁾ EGT L 46, 20.2.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽³⁾ EGT C 172, 18.6.1999, s. 1.

2. Programmets syfte är att bidra till att säkerställa en hög skyddsnivå för fysisk och psykisk hälsa genom att skydda barn, ungdomar och kvinnor mot våld (även våld i form av sexuellt utnyttjande och sexuella övergrepp), genom att förebygga våld och genom att erbjuda våldsoffren stöd, i synnerhet för att hindra att de utsätts för våld i framtiden. Programmet syftar också till att stödja och uppmuntra icke-statliga organisationer och andra organisationer som är verksamma inom detta område. Härigenom kommer programmet att bidra till social välfärd.

3. Med detta i åtanke är syftet med de insatser som skall genomföras enligt programmet, såsom detta framgår av bilagan, att främja följande:

- a) Gränsöverskridande insatser för att upprätta nätverk som omfattar flera ämnesområden och säkerställa utbyte av information, bästa praxis och samarbete på gemenskapsnivå.
- b) Gränsöverskridande insatser för att öka den allmänna medvetenheten.
- c) Kompletterande insatser.

Artikel 2

Genomförande

1. Kommissionen skall i nära samarbete med medlemsstaterna säkerställa genomförande av de insatser som avses i artikel 1.3 i enlighet med artikel 5.

2. Kommissionen skall, efter samråd med medlemsstaterna, samarbeta med institutioner och organisationer som arbetar med att skydda barn, ungdomar och kvinnor mot våld och med att förebygga sådant våld samt erbjuder stöd till våldsoffer. Kommissionen skall särskilt uppmuntra gränsöverskridande samarbete mellan icke-statliga organisationer och nationella, regionala och lokala myndigheter.

3. Kommissionen skall ta hänsyn till den verksamhet som genomförs på detta område på nationell, regional och lokal nivå. Den skall även säkerställa ett väl avvägt förhållningssätt när det gäller målgrupperna.

4. Insatserna skall inbegripa ett betydande antal medlemsstater.

Artikel 3

Budget

1. Finansieringsramen för att genomföra det fyraåriga programmet (2000–2003) fastställs härmed till 20 miljoner euro.

2. De årliga anslagen skall fastställas av budgetmyndigheten inom budgetplanens ramar.

3. Gemenskapens bidrag skall anpassas till insatsens art. Det får inte överstiga 80 % av den sammanlagda kostnaden för insatsen.

Artikel 4

Överensstämmelse och komplementaritet

Kommissionen skall sörja för att de gemenskapsinsatser som skall genomföras enligt programmet stämmer överens med och kompletterar de insatser som genomförs enligt andra relevanta gemenskapsprogram och gemenskapsåtgärder, inbegripet den framtida utvecklingen inom folkhälsoområdet.

Artikel 5

Genomförandeåtgärder

1. De åtgärder som krävs för att genomföra detta beslut och som rör de frågor som nämns nedan skall antas i enlighet med det förvaltningsförfarande som avses i artikel 6.2

- a) en årlig arbetsplan för att genomföra åtgärderna i programmet, inklusive budgetkonsekvenser och urvalskriterier,
- b) en allmän avvägning mellan programmets olika delar,
- c) förfaranden för samordning med program och initiativ som är av direkt betydelse för att målet för detta program skall uppnås,
- d) arrangemang för samarbete med de tredje länder och internationella organisationer som det hänvisas till i artikel 8,
- e) förfaranden för övervakning och utvärdering av programmet.

2. De åtgärder som krävs för att genomföra detta beslut och som rör alla andra frågor skall antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 6.3.

Artikel 6

Kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté.
2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i beslutet.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara två månader.

3. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 3 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i beslutet.

4. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 7

Deltagande av Efta-EES-länderna, de associerade länderna i Central- och Östeuropa samt Cypern, Malta och Turkiet

Detta program skall stå öppet för deltagande av — Efta-EES-länderna i enlighet med villkoren i EES-avtalet,

- de associerade länderna i Central- och Östeuropa i enlighet med villkoren i Europaavtalen, tilläggsprotokollen till dessa avtal och respektive associeringsråds beslut,
- Cypern, på grundval av tilläggsanslag i enlighet med förfa-randen som skall överenskommas med det landet,
- Malta och Turkiet, på grundval av tilläggsanslag i enlighet med bestämmelserna i fördraget.

Artikel 8

Internationellt samarbete

Medan programmet genomförs skall, om inte annat följer av artikel 300 i fördraget, samarbete med tredje land och interna-tionella organisationer som är behöriga inom det område som omfattas av programmet, uppmuntras, i likhet med samarbete med alla dem som kan bli involverade i arbetet med att före-bygga och skydda mot alla slag av våld.

Artikel 9

Övervakning och utvärdering

1. När detta beslut genomförs skall kommissionen vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa övervakning och fortlö-pande utvärdering av programmet med beaktande av de allmänna och särskilda mål som anges i artikel 1 och i bilagan.

2. Kommissionen skall under programmets andra år över-lämnas en utvärderingsrapport till Europaparlamentet och rådet.
3. Kommissionen skall överlämna en slutrapport till Europa-parlamentet och rådet när hela programmet har genomförts.
4. Kommissionen skall i de rapporter som avses i punkterna 2 och 3 ta med information om gemenskapens finansiering inom de olika insatsområdena och om hur insatserna komplet-terar de andra insatser som avses i artikel 4, samt resultaten av utvärderingarna. Kommissionen skall även sända rapporterna till Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkom-mittén.

Artikel 10

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 24 januari 2000.

På Europaparlamentets vägnar

N. FONTAINE

Ordförande

På rådets vägnar

J. GAMA

Ordförande

BILAGA

SÄRSKILDA MÅL OCH INSATSER

I. GRÄNSÖVERSKRIDANDE INSATSER FÖR ATT UPPRÄTTA NÄTVERK SOM OMFATTAR FLERA ÄMNESOMRÅDEN OCH SÄKERSTÄLLA UTBYTE AV INFORMATION, BÄSTA PRACTIS OCH SAMARBETE PÅ GEMENSKAPSNIVÅ

Mål: Att stödja och uppmuntra samarbete mellan icke-statliga organisationer och andra organisationer, inbegripet myndigheter som arbetar med våldsbekämpning.

1. Stöd för att upprätta och stärka nätverk som omfattar flera ämnesområden och uppmuntran och stöd till samarbete mellan icke-statliga organisationer och olika organisationer och offentliga organ på nationell, regional och lokal nivå, för att höja nivån på båda sidor när det gäller kunskap och förståelse för den andra partens roll och för att underlätta utbyte av relevant information.
2. Stimulans till och utbyte av bästa praxis, inbegripet pilotprojekt, på gemenskapsnivå när det gäller att förebygga våld och ge stöd och skydd för barn, ungdomar och kvinnor.

Nätverken skall i sitt arbete mot våld i synnerhet bedriva verksamhet som

1. upprättar en gemensam ram för att analysera våld, inbegripet en definition av olika slag av våld, deras orsaker och verkningar,
2. mäter den inverkan som olika slag av våld inom Europa faktiskt har på våldsoffren och på samhället, för att finna en lämplig lösning,
3. bedömer olika slag av åtgärder och arbetsmetoder samt dessas effektivitet när det gäller att förebygga och upptäcka våld, inbegripet våld i form av sexuellt utnyttjande och sexuella övergrepp, och när det gäller att erbjuda stöd till våldsoffer, i synnerhet för att hindra framtida våld.

II. GRÄNSÖVERSKRIDANDE INSATSER SOM AVSER ATT ÖKA DEN ALLMÄNNA MEDVETENHETEN

Mål: Att stödja en ökad allmän medvetenhet om våld och förebyggande av våld mot barn, ungdomar och kvinnor, inbegripet offer för människohandel som syftar till sexuellt utnyttjande, kommersiellt sexuellt utnyttjande och andra sexuella övergrepp.

1. Främjande av informationskampanjer i samarbete med medlemsstaterna och pilotprojekt med gemenskapsmervärde samt åtgärder för att öka medvetenheten hos allmänheten, särskilt hos barn och ungdomar, lärare och andra involverade kategorier samt hos medierna om potentiella våldsrisker och sätt att undvika dem, inbegripet kunskap om lagstiftningsåtgärder, hälsoundervisning och utbildning i samband med våldsbekämpning.
2. Skapande av en informationskälla för hela gemenskapen för att bistå och informera icke-statliga organisationer och offentliga organ om offentligt tillgänglig information sammanställd av stat, universitet och högskolor och icke-statliga organisationer om våld och våldsförebyggande, hjälp till våldsoffer och om hur våld hindras, liksom information om alla åtgärder och program som stöds av gemenskapen på området. På det sättet bör det bli möjligt att integrera informationen med alla tillämpliga informationssystem.
3. Undersökningar om våld och sexuella övergrepp samt förebyggande åtgärder för att bland annat fastställa vilka förfaranden och strategier som är effektivast när det gäller att förebygga våld och för att ge stöd till våldsoffer för att i synnerhet hindra att människor i framtiden utsätts för våld och undersöka våldets sociala och ekonomiska kostnader, för att det skall bli möjligt att tillhandahålla lösningar i detta sammanhang.
4. Förbättrad identifiering, rapportering och hantering av brottets följdverkningar.

III. KOMPLETTERANDE INSATSER

När programmet genomförs kan kommissionen i överensstämmelse med artiklarna 2 och 5 i beslutet anlita organisationer för tekniskt stöd, varvid finansiering skall ske inom den totala finansieringsramen för programmet. Kommissionen kan på samma villkor ta hjälp av experter. Dessutom kan kommissionen anordna seminarier, kollokvier eller andra expertmöten som kan bidra till att genomföra programmet samt öka insatserna för information, offentliggörande och spridning.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 294/2000

av den 8 februari 2000

om ändring av förordning (EG) nr 1393/1999 och om höjning till 84 234 ton av den stående anbudsinfordran för export av korn som innehas av det belgiska interventionsorganet

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1253/1999⁽²⁾, särskilt artikel 5 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EEG) nr 2131/93⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 39/1999⁽⁴⁾, fastställs förfarandet vid och villkoren för försäljning av spannmål som innehas av interventionsorganet.
- (2) Genom kommissionens förordning (EG) nr 1393/1999⁽⁵⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2050/1999⁽⁶⁾, inleddes en stående anbudsinfordran för export av 53 483 ton korn som innehas av det belgiska interventionsorganet. Belgien underrättade kommissionen om dess interventionsorgans avsikt att öka den mängd som omfattas av en stående anbudsinfordran för export med 30 751 ton. Den totala mängden korn som innehas av det belgiska interventionsorganet för vilken en stående anbudsinfordran för export har inletts bör därför ökas till 84 234 ton.

(3) Denna ökning av anbudsinfordran nödvändiggör en ändring av förteckningen över områden och mängder på lager. Bilaga I till förordning (EG) nr 1393/1999 måste därför ändras.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1393/1999 ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 skall ersättas med följande:

"Artikel 2

1. Anbudsinfordran skall omfatta en kvantitet på högst 84 234 ton korn som skall exporteras till tredje land, med undantag av Amerikas förenta stater, Kanada och Mexiko.

2. Lagringsorterna för 84 234 ton korn anges i bilaga I till denna förordning."

2. Bilaga I skall ersättas med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 februari 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 18.

⁽³⁾ EGT L 191, 31.7.1993, s. 76.

⁽⁴⁾ EGT L 5, 9.1.1999, s. 64.

⁽⁵⁾ EGT L 163, 29.6.1999, s. 26.

⁽⁶⁾ EGT L 255, 30.9.1999, s. 13.

BILAGA

"BILAGA I

(ton)

Lagringsorter	Mängd
Hainaut	16 771
Liège	11 366
Namur	22 167
Oost-Vlaanderen	23 308
West-Vlaanderen	10 622"

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 295/2000**av den 8 februari 2000****om ändring av förordning (EG) nr 1667/98 och om höjning till 634 125 ton av den stående anbudsinfordran för export av korn som innehas av det svenska interventionsorganet**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1253/1999⁽²⁾, särskilt artikel 5 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EEG) nr 2131/93⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 39/1999⁽⁴⁾, fastställs förfarandet vid och villkoren för försäljning av spannmål som innehas av interventionsorganet.
- (2) Genom kommissionens förordning (EG) nr 1667/98⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 181/2000⁽⁶⁾, inleddes en stående anbudsinfordran för export av 597 718 ton korn som innehas av det svenska interventionsorganet. Sverige underrättade kommissionen om dess interventionsorgans avsikt att öka den mängd som omfattas av en stående anbudsinfordran för export med 36 407 ton. Den totala mängden korn som innehas av det svenska interventionsorganet för vilken en stående anbudsinfordran för export har inletts bör därför ökas till 634 125 ton.

(3) Denna ökning av anbudsinfordran nödvändiggör en ändring av förteckningen över områden och mängder på lager. Bilaga I till förordning (EG) nr 1667/98 måste därför ändras.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1667/98 ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 skall ersättas med följande:

"Artikel 2

1. Anbudsinfordran skall omfatta högst 634 125 ton korn som skall exporteras till tredje land med undantag av Amerikas förenta stater, Kanada och Mexiko.

2. Lagringsorterna för 634 125 ton korn anges i bilaga I till denna förordning."

2. Bilaga I skall ersättas med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 februari 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 18.

⁽³⁾ EGT L 191, 31.7.1993, s. 76.

⁽⁴⁾ EGT L 5, 9.1.1999, s. 64.

⁽⁵⁾ EGT L 211, 29.7.1998, s. 17.

⁽⁶⁾ EGT L 22, 27.1.2000, s. 42.

BILAGA

"BILAGA I

(ton)

Lagringsorter	Mängd
Ättersta	7 584
Boarp	2 480
Brännarp	2 624
Broddbo 1	5 997
Broddbo 2	6 076
Djurön	112 474
Ervalla	934
Falun	878
Fammarp	19 046
Funbo-Lövsta	6 579
Gamleby	2 835
Gårdsjö	2 565
Gävle	10 847
Gimo	23 901
Gistad	3 761
Gullspång	2 391
Halmstad (Engströms)	4 659
Hästholmen	5 089
Helsingborg	73 933
Hova	12 981
Kalmar	15 738
Karlshamn	87 536
Katrineholm	2 068
Köping	27 051
Laholm	2 737
Mariestad	1 956
Mjölby	1 804
Moraby	1 637
Motala	2 807
Norrtälje	10 014
Ormesta	17 988
Österbybruk	10 878
Otterbäcken	4 075
Rimforsa	21 449
Rök	4 994
Signestorp	4 517
Simonstorp	5 022
Skivarp	17 301
Söråker	13 053
Stallarholmen	2 062
Stavreviken	1 479
Stockholm (Kvarnholmen)	29 957
Tjustorp	19 849
Värnamo	5 742
Velanda	10 780
Vimmerby	3 997"

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 296/2000
av den 8 februari 2000
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 9 februari 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 februari 2000.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 8 februari 2000 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	109,0
	204	57,9
	212	104,9
	624	191,1
	999	115,7
0707 00 05	052	132,5
	628	166,1
	999	149,3
0709 10 00	220	190,9
	999	190,9
0709 90 70	052	135,9
	204	71,9
	628	144,3
	999	117,4
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	42,3
	204	38,4
	212	41,1
	600	37,7
	624	59,8
	999	43,9
0805 20 10	052	53,4
	204	61,4
	999	57,4
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	68,3
	204	73,2
	464	143,4
	600	76,1
	624	67,3
	999	85,7
	0805 30 10	052
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	600	67,4
	624	66,2
	999	62,7
	039	83,4
	400	87,4
	404	84,0
	720	70,5
	728	76,8
0808 20 50	999	80,4
	064	70,0
	388	104,4
	400	110,8
	528	100,4
	720	101,4
	999	97,4

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2543/1999 (EGT L 307, 2.12.1999, s. 46). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 297/2000**av den 8 februari 2000****om öppnande av tilläggskvoter för import till gemenskapen av vissa textilprodukter med ursprung i vissa tredje länder som deltar i handelsmässor inom gemenskapen under 2000**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3030/93 av den 12 oktober 1993 om gemensamma regler för import av vissa textilprodukter från tredje land ⁽¹⁾ senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1072/1999 ⁽²⁾ särskilt artikel 8 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Tilläggskvoter utöver de som nämns i bilaga V till förordning (EEG) nr 3030/93 kan öppnas när särskilda omständigheter kräver det. Kommissionen har mottagit en förfrågan om att öppna tilläggskvoter i samband med handelsmässor under 2000.
- (2) Tilläggskvoter har redan öppnats i samband med handelsmässor vid tidigare tillfällen för vissa tredje länder.
- (3) Tilläggskvoterna skall begränsas till produkter som har ställts ut av de exporterande länderna vid mässan i fråga och till kvantiteter enligt ingångna kontrakt. Detta skall styrkas av behörig myndighet i det medlemsland där mässan äger rum.
- (4) För att undvika en överanvändning av tilläggskvoterna verkar det lämpligt att anmoda medlemsländerna i vilka mässorna äger rum dels att svara för att de totala mängderna som täcks av styrkta kontrakt inte överskrider de utsatta begränsningarna, dels underrätta kommissionen om de totala kvantiteterna täckta av sådana kontrakt efter avslutad mässa.
- (5) För import till gemenskapen av produkter för vilka tilläggskvoterna öppnas verkar det lämpligt att tillämpa bestämmelserna i förordning (EEG) nr 3030/93 om import av produkter som är föremål för kvantitativa begränsningar enligt bilaga V i den förordningen med undantag för dem som berör flexibilitetsbestämmelser.
- (6) Ansökningar om importtillstånd bör kompletteras med kontrakt som undertecknats vid mässan i fråga, styrkt av

den behöriga myndigheten i det medlemsland där mässan hålls.

- (7) För att undvika kringgående bör importtillstånd endast omfatta produkter som fraktats från ursprungslandet tidigast 30 dagar efter avslutande av mässan i fråga.
- (8) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från textilkommitten.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Som tillägg till de kvantitativa importbegränsningar som fastställs i förordning (EEG) nr 3030/93 skall tilläggskvoter öppnas för de handelsmässor som ordnas under 2000 inom Europeiska gemenskapen enligt bilagan till denna förordning.

Artikel 2

1. Tillträde till de tilläggskvoter som omnämns i artikel 1 skall begränsas till sådana produkter som har ställts ut vid mässan av exportlandet och till de kvantiteter som fastslags i köpekontrakt som undertecknats vid mässan i fråga, styrkt av behörig myndighet i den medlemsstat där mässan äger rum.

2. De behöriga myndigheterna i den medlemsstat inom vars territorium mässan äger rum skall svara för att de totala mängderna som täcks av styrkta kontrakt inte överstiger de begränsningar som fastslås i bilagan.

3. Den berörda medlemsstaten skall senast 30 dagar efter avslutad mässa uppge till kommissionen de totala kvantiteter som täcks av kontrakt vilka intygas ha ingåtts under mässan. Dessa uppgifter skall omfatta säljarland och kategori.

Artikel 3

1. För import till gemenskapen av produkter för vilka tilläggskvoter öppnas skall, utan att tillämpningen av punkterna 2 och 3 i denna artikel påverkas, bestämmelserna i förordning (EEG) nr 3030/93 om import av produkter som är föremål för kvantitativa begränsningar enligt bilaga V i den förordningen tillämpas, med undantag för dem som berörs av flexibilitetsbestämmelser.

⁽¹⁾ EGT L 275, 8.11.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 134, 28.5.1999, s. 1.

2. Importtillstånd kan bara utfärdas vid uppvisande av en exportlicens där ruta 9 anger vilken mäsas och vilket år som åsyftas, kompletterad med originalet till det styrka kontraktet som omnämns i artikel 2.
3. Importtillstånd skall endast omfatta produkter som fraktats till gemenskapen ifrån det tredje land där de har sitt ursprung tidigare 30 dagar efter att mässan avslutats.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft sjuende dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 februari 2000.

På kommissionens vägnar

Pascal LAMY

Ledamot av kommissionen

—

BILAGA

Tilläggskvoter för Berlinmässan den 29 mars–2 april 2000

(Fullständig beskrivning av varorna finns i bilaga I till förordning (EEG) nr 3030/93.)

Kategori	Enhet	Tredje land (!)	Kvantitativ begränsning
1	ton	Pakistan	66
	ton	Ukraina	2
4	1000 st.	Vitryssland	4
	1000 st.	Indien	454
	1000 st.	Indonesien	212
	1000 st.	Malaysia	94
	1000 st.	Pakistan	225
	1000 st.	Ukraina	4
	1000 st.	Vietnam	25
5	1000 st.	Vitryssland	4
	1000 st.	Indien	252
	1000 st.	Malaysia	42
	1000 st.	Pakistan	215
	1000 st.	Ukraina	12
	1000 st.	Vietnam	20
6	1000 st.	Indien	118
	1000 st.	Indonesien	131
	1000 st.	Malaysia	92
	1000 st.	Sri Lanka	116
	1000 st.	Vietnam	20
7	1000 st.	Indien	407
	1000 st.	Indonesien	98
	1000 st.	Sri Lanka	99
	1000 st.	Vietnam	25
8	1000 st.	Vitryssland	4
	1000 st.	Indien	323
	1000 st.	Indonesien	518
	1000 st.	Malaysia	82
	1000 st.	Pakistan	158
	1000 st.	Sri Lanka	270
	1000 st.	Ukraina	4
	1000 st.	Vietnam	220
9	ton	Pakistan	233
12	1000 par	Vitryssland	4
	1000 par	Ukraina	20
15	1000 st.	Vitryssland	4
	1000 st.	Indien	124
	1000 st.	Ukraina	20
	1000 st.	Vietnam	20
16	1000 st.	Ukraina	4
18	ton	Vietnam	5

Kategori	Enhet	Tredje land ⁽¹⁾	Kvantitativ begränsning
20	ton	Vitryssland	2
	ton	Indien	294
	ton	Pakistan	149
	ton	Ukraina	2
21	1000 st.	Sri Lanka	240
	1000 st.	Vietnam	30
26	1000 st.	Vitryssland	4
	1000 st.	Indien	383
	1000 st.	Ukraina	4
27	1000 st.	Vitryssland	4
	1000 st.	Indien	372
29	1000 st.	Indien	268
78	ton	Vietnam	5
118	ton	Vitryssland	2

⁽¹⁾ Ytterligare kvoter öppnas under förutsättning att handeln med textilprodukter med ursprung i de berörda länderna fortsätter att vara föremål för en särskild konventionsordning under 2000.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 298/2000

av den 8 februari 2000

om ändring av förordning (EG) nr 2190/96 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 2200/96 vad gäller exportbidrag för frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1257/1999 ⁽²⁾, särskilt artikel 35.11 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 2190/96 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1303/1999 ⁽⁴⁾, fastställs tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 2200/96 vad gäller exportbidrag för frukt och grönsaker.

- (2) För andra bestämmelseorter bör giltighetstiden för licenserna för export av äpplen till Sri Lanka begränsas.

- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för färsk frukt och färska grönsaker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I förordning (EG) nr 2190/96 ändras i artikel 4.5 andra stycket och i artikel 5.1 tredje stycket "Costa Rica och Japan" till "Costa Rica, Japan och Sri Lanka".

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 februari 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁾ EGT L 292, 15.11.1996, s. 12.

⁽⁴⁾ EGT L 155, 22.6.1999, s. 29.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 1999/103/EG
av den 24 januari 2000
om ändring av rådets direktiv 80/181/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning för
måttenheter

EUROPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

enligt förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Den nittonde Allmänna konferensen för vikt och mått (Conférence Générale des Poids et Mesures) 1991 utökade förteckningen över SI-prefix som skall användas för multipler och submultipler av SI-enheter.
- (2) Internationella standardiseringsorganisationen (ISO) har reviderat de principer och bestämmelser rörande storheter och enheter som fastställs i den internationella standarden ISO 31. Bestämmelser för den praktiska användningen av SI-systemet återfinns i den internationella standarden ISO 1000.
- (3) Texten i rådets direktiv 80/181/EEG ⁽⁴⁾ bör anpassas till dessa internationella avtal och standarder.
- (4) Vissa tredje länder godtar inte att produkter som enbart är märkta med författningsenliga enheter i enlighet med direktiv 80/181/EEG släpps ut på deras marknader. Företag som exporterar till dessa länder kommer att drabbas negativt om kompletterande visning inte är tillåten efter den 31 december 1999. Kompletterande visning i icke-författningsenliga enheter bör därför tillåtas under ytterligare en period.
- (5) Tillämpning av direktiv 80/181/EEG bör åter ses över och lämpliga åtgärder bör vidtas för att införa ett globalt system. Förfarandet i artikel 18 i rådets direktiv 71/316/EEG ⁽⁵⁾ bör i tillämpliga fall användas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 80/181/EEG ändras på följande sätt:

1. I artikel 3.2 skall "den 31 december 1999" ersättas med "den 31 december 2009".

2. Följande artikel skall läggas till:

"Artikel 6a

Frågor rörande tillämpningen av detta direktiv, och i synnerhet rörande kompletterande visningar, skall granskas närmare, och lämpliga åtgärder skall vid behov vidtas i enlighet med förfarandet i artikel 18 i rådets direktiv 71/316/EEG ^(*).

^(*) EGT L 202, 6.9.1971, s. 1."

⁽¹⁾ EGT C 89, 30.3.1999, s. 8.

⁽²⁾ EGT C 169, 16.6.1999, s. 1.

⁽³⁾ Yttrandet avgivet den 15 december 1999 (ännu ej offentliggjort i EGT). Rådets beslut av den 16 december 1999.

⁽⁴⁾ EGT L 39, 15.2.1980, s. 40. Direktivet senast ändrat genom direktiv 89/617/EEG (EGT L 357, 7.12.1989, s. 28).

⁽⁵⁾ EGT L 202, 6.9.1971, s. 1.

3. Bilagan skall ändras på följande sätt:

- a) I kapitel I skall texten under tabellen i punkt 1.1.1 ersättas med följande text:

”Celsiustemperaturen t definieras som skillnaden $t = T - T_0$ mellan de två termodynamiska temperaturerna T och T_0 , där $T_0 = 273,15$ kelvin. Ett intervall eller en temperaturskillnad kan uttryckas antingen i kelvin eller grader Celsius. Enheten grad Celsius är lika med enheten kelvin.”

- b) Definitionerna av SI-supplementenheter under tabellen i punkt 1.2.1 skall ersättas med följande text:

”Grundenheten för plan vinkel

En radian är storleken av vinkeln mellan två radier i en cirkel, vilka på periferin skär av en båge med radiens längd.

(Internationell standard ISO 31 – 1: 1992)

Grundenheten för rymdvinkel

En steradian är storleken av rymdvinkeln hos en kon som har sin spets i centrum av en sfär och av sfärens yta skär av ett stycke med en area lika med arean av en kvadrat vars sidor har samma längd som sfärens radie.

(Internationell standard ISO 31 – 1: 1992).”

- c) Tabellen i punkt 1.3 skall ersättas med följande tabell:

”Faktor	Prefix	Beteckning	Faktor	Prefix	Beteckning
10^{24}	Yotta	Y	10^{-1}	deci	d
10^{21}	Zetta	Z	10^{-2}	centi	c
10^{18}	Exa	E	10^{-3}	milli	m
10^{15}	Peta	P	10^{-6}	mikro	μ
10^{12}	Tera	T	10^{-9}	nano	n
10^9	Giga	G	10^{-12}	piko	p
10^6	Mega	M	10^{-15}	femto	f
10^3	Kilo	k	10^{-18}	atto	a
10^2	Hekto	h	10^{-21}	zepto	z
10^1	Deka	da	10^{-24}	yokto	y”

- d) Punkt 3 skall ersättas med följande text:

”3. ENHETER SOM ANVÄNDS MED SI, VARS VÄRDEN SI ÄR EXPERIMENTELLT FRAMTAGNA

Storhet	Enhet		
	Benämning	Beteckning	Definition
Energi	Elektronvolt	eV	En elektronvolt är ökningen av den kinetiska energin för en elektron som passerar i tomrum från en punkt till en annan vars potential är en volt högre.
Masse	Atommassaenhet	u	En atommassaenhet är 1/12 av massan av en atom av nukliden ^{12}C .

Anm.: De under punkt 1.3 upptagna prefixen och beteckningarna får användas tillsammans med dessa båda enheter och deras beteckningar.”

Artikel 2

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv före den 9 februari 2001. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 3

Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 80/181/EEG skall medlemsstaterna även efter den 31 december 1999 tillåta eller fortsätta tillåta användningen av kompletterande visningar i enlighet med artikel 3 i det direktivet.

Artikel 4

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 24 januari 2000.

På Europaparlamentets vägnar

N. FONTAINE

Ordförande

På rådets vägnar

J. GAMA

Ordförande

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 20 juli 1999

om det statliga stöd, finansierat genom skatteliknande avgifter, som Nederländerna planerar att genomföra till förmån för reklam för prydnadsväxter

[delgivet med nr K(1999) 3440]

(Endast den nederländska texten är giltig)

(2000/116/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket i detta,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 234/68 av den 27 februari 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för levande träd och andra levande växter, lökar, rötter o.d., snittblommor och snittgrönt⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 3290/94⁽²⁾,

efter att i enlighet med artikel 88.2 första stycket i fördraget ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig⁽³⁾, och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

I. Förfarande

- (1) Genom en skrivelse av den 9 december 1996, registrerad den 12 december 1996, anmälde de nederländska myndigheterna i enlighet med artikel 88.3 i fördraget ovan nämnda stöd till kommissionen. Medlemsstaten lämnade ytterligare upplysningar till kommissionen genom en skrivelse av den 4 mars 1997, registrerad den 5 mars 1997.
- (2) Genom skrivelse SG (97) D/4124 av den 30 maj 1997 underrättade kommissionen den nederländska regeringen om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende detta stöd.
- (3) Kommissionens beslut om att inleda förfarandet har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*⁽⁴⁾. Kommissionen har uppmanat berörda parter

att inkomma med sina synpunkter på stödet i fråga. Den har översänt dessa synpunkter till de nederländska myndigheterna som givits tillfälle att bemöta dem. Kommissionen mottog Nederländernas kommentarer i en skrivelse av den 22 juni 1998.

- (4) Vid ett möte den 23 november 1998 mellan representanter för den nederländska regeringen och för Productschap (branschorganisationen) lämnades ytterligare upplysningar om den planerade stödordningen.

II. Detaljerad beskrivning av stödåtgärden

- (5) Anmälan gäller en ändring av en skatteliknande avgift som finansierar ett redan existerande stödssystem för säljfrämjande åtgärder. Enligt den nya skattebestämmelsen är det tillåtet att ta ut avgifter på produkter som importeras från andra medlemsstater, samtidigt som det skall säkerställas att inkomsterna från dessa avgifter återförs till de representativa säljfrämjande organisationerna.
- (6) Det befintliga stödet är avsett för säljfrämjande åtgärder inom sektorn för prydnadsväxter (stöd nr 766/95). Reklamkampanjen genomförs av Bloemenbureau Holland. Stödet finansieras genom en skatteliknande avgift som tas ut av Productschap Tuinbouw (trädgårdsnäringsens branschorganisation), tidigare Productschap voor Siergewassen (PVS), vid försäljning av prydnadsväxter eller basmaterial av dessa i Nederländerna. Avgiften grundar sig på den sålda produktens värde och måste betalas av alla som odlar eller importerar prydnadsväxter. Produkter som införs från andra EU-medlemsstater undantas uttryckligen från denna avgift.

⁽¹⁾ EGT L 55, 2.3.1968, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 349, 31.12.1994, s. 105.

⁽³⁾ EGT C 227, 26.7.1997, s. 5.

⁽⁴⁾ Se fotnot 3.

Kommissionen har alltid ansett att intäkter från en avgift, som avkrävs enligt nationell lag, utgör statliga medel i enlighet med artikel 87.1 i fördraget. Eftersom dessa intäkter används till säljfrämjande åtgärder för vissa nederländska produkter (blommor och växter) och de alltså "snedvrider eller hotar att snedvrیدا konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion", är den nederländska åtgärden ett statligt stöd i enlighet med artikel 87.1 i fördraget.

Den föreslagna ändringen syftar till att upphäva undantaget för produkter som importeras från andra medlemsstater och att beskatta dem på samma sätt som nederländska produkter och import från tredje land. Intäkterna från avgiften på produkter som införs från andra medlemsstater kommer uteslutande att användas till reklamkampanjer i de berörda medlemsstaterna. Denna reklam kommer att organiseras i nära samarbete mellan Productschap och representativa organisationer i de andra medlemsstaterna.

För att genomföra de säljfrämjande åtgärderna kommer Productschap att ingå kontrakt med representativa organisationer i alla medlemsstater i vilka det skall framgå hur de medel som återförs skall användas till allmänna reklamkampanjer för prydnadsväxter i de berörda medlemsstaterna. De nederländska myndigheterna har lämnat in ett förslag till kontraktsförлага.

- (7) De nederländska myndigheterna betonar att de planerade avtalen med de representativa säljfrämjande organisationerna i andra medlemsstater skall ingås frivilligt och utan att någon form av påtryckningar utövas. I den skrivelse genom vilken Productschap erbjuder kontraktet görs de potentiella partnerorganisationerna uppmärksamma på att kontraktet rör beskattning av produkter från de berörda medlemsstaterna och återbetalning av intäkterna från dessa avgifter. De nederländska myndigheterna framhåller att det i ett av de överväganden som föregår bestämmelserna i kontraktet påpekas att avgiften läggs på de berörda medlemsstaternas produkter när de "säljs i eller via Nederländerna". Enligt de nederländska myndigheterna är det därför endast möjligt att ingå ett sådant avtal om den representativa organisationen från den andra medlemsstaten uttryckligen samtycker till att det tas ut en avgift på dess produkter när de säljs i eller via Nederländerna och till att inkomsterna från avgiften återförs till den.

De nederländska myndigheterna garanterar att om ett sådant kontrakt inte kan slutas i en medlemsstat så kommer det inte att läggas någon avgift på produkter från denna medlemsstat.

- (8) Den kontraktsförлага som Productschap föreslagit föreskriver i huvudsak att de säljfrämjande åtgärderna skall beslutas och genomföras i samråd mellan Productschap och den säljfrämjande organisationen i den berörda medlemsstaten. Dessutom måste enligt kontraktet åtgärderna alltid godkännas av den berörda medlemsstatens organisation och denna organisation kan därmed alltid inlägga sitt veto mot ett förslag. Om enighet inte kan nås, kan en kommitté, som inrättats av båda parter

gemensamt, utfärda bindande rekommendationer. Denna kommitté består av en medlem från var och en av de båda avtalslutande organisationerna och av en neutral tredje person, som utsetts av representanterna för de avtalslutande organisationerna.

- (9) När det gäller partnerorganisationernas representativitet, så använder Productschap tre urvalskriterier vid valet av partnerorganisation i de andra medlemsstaterna. Organisationen i fråga skall
- kunna genomföra säljfrämjande aktiviteter,
 - genomföra sina aktiviteter inom hela den berörda medlemsstatens territorium,
 - ha en bred bas inom sektorn (av producenter och handlare).
- (10) De nederländska myndigheterna har försäkrat kommissionen om att även om det inte är möjligt att finna en organisation som uppfyller samtliga tre kriterier, försöker man i alla fall finna en producent- och handelsorganisation som representerar sektorn och som bland annat sysslar med säljfrämjande verksamhet. Om det å andra sidan finns flera organisationer som uppfyller urvalskriterierna, kontaktas alla och kontraktet tecknas antingen med dem alla, eller så erkänner de icke avtalslutande organisationerna den organisation som ingår avtalet som representativ för dem alla. Dessa bestämmelser tjänar enligt de nederländska myndigheterna till att undvika ett godtyckligt val av partnerorganisation.
- (11) De nederländska myndigheterna har lämnat in en detaljerad översikt över de partnerorganisationer som valts ut i de enskilda medlemsstaterna, andra tänkbara partnerorganisationer och de skäl som i enlighet med ovan nämnda kriterier gjorde att den berörda organisationen valdes.
- När det gäller utformningen av reklamstödet har de nederländska myndigheterna bekräftat sin tidigare försäkran om att den befintliga ordningen (stöd nr 766/95) överensstämmer med kommissionens riktlinjer för nationellt stöd till reklam för jordbruksprodukter⁽³⁾. Dessutom har de bekräftat att denna försäkran även gäller säljfrämjande åtgärder som genomförs i samarbete med partnerorganisationer i andra medlemsstater. Följaktligen anser kommissionen att stödelementet i det nya programmet är förenligt med den gemensamma marknaden.
- (12) De nederländska myndigheterna avser att införa en avgift på produkter som importeras från andra medlemsstater. Generellt sett, och på grundval av EG-domstolens dom i mål 47/69, Frankrike mot kommissionen⁽⁶⁾, betraktar kommissionen stöd som finansieras genom skattelikhande avgifter och som även tas ut på produkter som importeras från andra medlemsstater som oförenligt med den gemensamma marknaden.
- (13) Kommissionen anser att det faktum att partnerorganisationerna i de andra medlemsstaterna först skall godkänna att deras produkter beskattas är en viktig aspekt, som skiljer denna skattelikhande avgift från avgifter som normalt tas ut. Härigenom tycks avgiften på importerade produkter få en frivillig karaktär, eftersom Productschap endast får ta ut avgifter på

⁽³⁾ EGT C 302, 12.11.1987, s. 6.

⁽⁶⁾ Rec. 1970, s. 487 (Svensk specialutgåva, häfte I, s. 449).

produkter som importeras från andra medlemsstater om partnerorganisationerna i de berörda medlemsstaterna samtycker till det. Avgiften på importerade produkter kan alltså endast bli obligatorisk om ett sådant godkännande föreligger.

Ytterligare en aspekt som skiljer denna avgift från de skattelikhande avgifter som normalt tas ut är enligt kommissionen återföringen av intäkterna till partnerorganisationerna.

- (14) Mot bakgrund av detta fastställde kommissionen att, om villkoren i punkt 13 uppfylldes, skulle en ordning införas som kunde betraktas som förenlig med den gemensamma marknaden eftersom den grundas på frivilligt samtycke från de representativa partnerorganisationerna i de berörda medlemsstaterna. Eftersom skatteintäkterna återförs till de berörda medlemsstaterna kan

det dessutom antas att den skatteböroda som är förknippad med de fördelar som uppkommer till följd av stödåtgärden inte är högre för importerade produkter än för inhemska produkter.

- (15) Kommissionen tvivlar dock starkt på att villkoren i punkt 13 verkligen uppfylls när denna ordning tillämpas i praktiken.
- (16) Följaktligen beslutade kommissionen att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget.

III. Möjliga ekonomiska konsekvenser av stödet

- (17) Enligt uppgifterna från Productschap kommer den planerade avgiften att få följande ekonomiska konsekvenser:

Snittblommor och krukväxter 1998

(1 000 NLG)

Land	Import	Inkomst efter införande av den skattelikhande avgiften
Frankrike	29 300	274
Belgien	79 600	745
Tyskland	34 500	322
Italien	9 600	90
Förenade kungariket	7 800	73
Irland	4 000	37
Danmark	10 800	101
Grekland	1 700	16
Portugal	2 100	20
Spanien	103 800	970
Österrike	600	6
Finland	200	2
Sverige	400	3
Totalt	284 400	2 659

- (18) De beräknade respektive faktiska kostnaderna för de säljfrämjande åtgärder som finansieras genom skattelikhande avgifter som endast tas ut på produkter som härrör från nederländska odlare är följande:

(NLG)

År	Budget	Faktiska kostnader
1993	26 045 000	25 550 002
1994	26 880 000	26 907 924
1995	27 710 000	
1996	28 250 000	

- (19) Procentsatsen för avgiften uppgick till 0,8 % (1995), 0,95 % (1996), 1,05 % (1997) och 1,15 % (1998).
- (20) Vid en jämförelse med exporten av blomsterlökar från Nederländerna är de ekonomiska konsekvenserna följande:

Export av blomsterlökar från Nederländerna (uppgifter från Europeiska statistikkontoret)

Värde

(1 000 EUR)

	1994	1995	1996
inom EU	275 717	286 589	293 790
utanför EU	310 533	279 217	253 598

Källa: Eurostat

Kvantiteter

(ton)

	1994	1995	1996
inom EU	85 848	88 482	93 726
utanför EU	84 430	65 954	65 674

Källa: Eurostat

IV. Synpunkter från de andra medlemsstaterna och berörda parter

4.1 Belgien

- (21) De belgiska myndigheterna inkom genom en skrivelse av den 22 augusti 1997 med sina synpunkter på det stöd som den nederländska regeringen planerar att genomföra.
- (22) De bestrider att de produkter som införs från andra medlemsstater för närvarande är befriade från den skattelikhande avgiften.
- (23) Dessutom undrar de belgiska myndigheterna vad skillnaden är jämfört med den nuvarande situationen. Enligt deras mening framgår det inte klart huruvida det rör sig om en avgift som tas ut vid försäljning på auktion eller om en avgift som tas ut på samtliga importerade produkter. Det verkar vidare vara ganska oklart vilken omfattning (vilka produkter som skall avgiftbeläggas) stödåtgärden kommer att få.
- (24) Det finns ingen som helst garanti för att inkomsterna från avgiften används till säljfrämjande åtgärder för de beskattade produkterna (om t.ex. en viss procentandel av avgiften skall gälla för krukväxter, borde en lika stor procentandel av intäkterna användas till säljfrämjande åtgärder för krukväxter). Dessutom borde intäkterna från den avgift som tas ut på belgiska produkter även fördelas med hänsyn till produkternas regionala ursprung.
- (25) När det gäller partnerorganisationernas representativitet påpekar de belgiska myndigheterna att säljfrämjande åtgärder är en regional angelägenhet i Belgien. Eftersom avgifterna tas ut på produktionssektorn borde denna sektor därför delta i den säljfrämjande verksamheten i samråd och i samarbete med saluföringssektorn.

- (26) De belgiska myndigheterna meddelade genom en skrivelse av den 18 januari 1999 att de drar tillbaka sina förbehåll. Det finns inte längre anledning att ta hänsyn till dem sedan ett samarbetsavtal slutits mellan Productschap och VLAM (det organ som ansvarar för säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter i den flamländska landsdelen).

4.2 Förenade kungariket

- (27) Myndigheterna i Förenade kungariket inkom genom en skrivelse av den 29 augusti 1997 med sina synpunkter på det nederländska stödet.
- (28) Enligt Förenade kungariket utgör organisationernas representativitet ett problem. Productschap samarbetar framför allt med två brittiska organisationer, som dock inte alls är representativa för majoriteten av producenter och handlare. Risker finns att vissa handelsidkare tvingas betala avgifter utan att vara representerade.
- (29) Produkter från medlemsstater som inte omfattas av systemet riskerar att bli diskriminerade.
- (30) Producenter och handlare från andra medlemsstater kommer dessutom inte nödvändigtvis att ha lika stor nytta av den säljfrämjande verksamhet som Productschap bedriver. Det framgår inte heller klart vad som skall ske med de intäkter som inte används i säljfrämjande syfte. Det borde införas bestämmelser som säkerställer att de avgifter som tas ut verkligen återförs.
- (31) Till slut kan vissa praktiska aspekter förorsaka problem. Productschap borde naturligtvis säkerställa att de importerade produkternas ursprung blir exakt fastställt. I annat fall ökar risken för att ett orättvist system med permanenta skattelikhande avgifter uppstår.
- (32) De brittiska myndigheterna anser följaktligen att det nederländska förslaget strider mot producenternas intressen i de andra medlemsstaterna. De motsätter sig en beskattning av importerade produkter.

(33) Genom en skrivelse av den 5 januari 1999 inkom föreningen "Flowers and Plants Association" med sina synpunkter till stöd för det system som föreslagits av Productschap. Denna förening förklarar sig representera samtliga större brittiska exportörer av narcisser. Det system som Productschap föreslår skulle göra det möjligt för föreningen att genomföra allmänna reklamkampanjer.

4.3 Danmark

(34) De danska myndigheterna inkom med sina synpunkter genom en skrivelse av den 3 september 1997.

(35) Det administrativa krångel som är förknippat med uttaget av skattelikhande avgifter på produkter som införs från andra medlemsstater måste enbart anses utgöra ett hinder för att den inre marknaden skall fungera tillfredsställande. Ett godkännande av det nederländska systemet skulle dessutom kunna skapa ett prejudikat för andra medlemsstater.

(36) Att systemet grundar sig på ett frivilligt avtal är inte tillräckligt för att rättfärdiga en ändring av kommissionens praxis beträffande skattelikhande avgifter på importerade produkter.

(37) Det föreslagna systemet kommer dessutom att leda till en dubbel beskattning av danska produkter som exporteras till Nederländerna och redan har beskattats i Danmark.

4.4 Sverige

(38) De svenska myndigheterna inkom med sina synpunkter genom en skrivelse av den 23 september 1997.

(39) Även om avgifterna på införseln är frivilliga samt återförs till producentlandet, utgör systemet en belastning för handeln på den inre marknaden och medför extra administrativa kostnader för aktörerna. Avgiften i sig kan också få den effekten att en del producenter väljer att inte längre sälja sina produkter på den nederländska marknaden, något som kan gynna de nederländska producenterna.

(40) I vissa länder förekommer redan interna avgifter, och konsekvensen skulle då bli att dubbla avgifter tas ut.

(41) En frivillig avgift kan endast tas ut om samtliga producenter och handlare samtycker till avgiftsuttaget, antingen indirekt genom en organisation som representerar dem eller direkt.

(42) De svenska myndigheterna betvivlar att de avsedda åtgärderna kan ge samma fördelar till aktörer i övriga medlemsstater som till aktörer i Nederländerna.

(43) Genom en skrivelse av den 22 december 1998 inkom två svenska organisationer, nämligen Trädgårdsnäringsens Riksförbund och Blomstergrossisternas Riksförbund, med sina synpunkter.

(44) I sitt svar till kommissionen betonar den svenska regeringen de juridiska aspekterna samt konkurrensaspekterna. Enligt ovannämnda organisationer tar den svenska regeringen genom detta svar mycket lite hänsyn till de svenska representativa organisationernas mycket mer positiva inställning till det nederländska förslaget. De svenska organisationerna stöder till fullo det neder-

ländska förslaget. De flesta europeiska länder drar stor nytta av de nederländska marknadsföringsåtgärderna. Mot bakgrund av gemenskapens ansträngningar för att främja saluföringen av blommor och växter och kompensera gemenskapens producenter för konsekvenserna av liberaliseringen av importen från tredje land i enlighet med det särskilda programmet för säljfrämjande åtgärder, kan det nederländska förslaget till säljfrämjande åtgärder även spela en betydande roll och till och med utgöra ryggraden i gemenskapens program.

(45) Systemets frivilliga karaktär är ytterligare en faktor som borde beaktas.

V. Kommentarer från Nederländerna

(46) De nederländska myndigheterna översände följande kommentarer i en skrivelse av den 22 juni 1998 (med hänvisning till de synpunkter som framförts av Productschap genom en skrivelse av den 30 januari 1998, vilken bifogas skrivelsen från de nederländska myndigheterna).

5.1 Beträffande Belgiens synpunkter

(47) I enlighet med Productschaps föreskrifter tas det sedan den 1 januari 1996 inte längre ut några avgifter på produkter från andra medlemsstater. Om det vid försäljning på auktioner av tekniska skäl tagits ut avgifter även efter detta datum kommer dessa att betalas tillbaka.

(48) Det är inte bara den saluföring som äger rum på auktioner som kommer att avgiftsbeläggas utan även den handel som sker utanför dessa auktioner. Systemet kommer att vara detsamma som det som tillämpades före 1996. Avgiften kommer endast att tas ut på blomsterprodukter. För plantskoleprodukter och blomsterlökar gäller särskilda regler.

(49) Redan nu görs det en åtskillnad mellan krukväxter och andra produkter från blomsterodling. Det vore därför tänkbart att intäkterna fördelas per grupp avgiftsbelagda produkter. Hur intäkterna från de i Belgien uttagna avgifterna skall fördelas kommer att beslutas av de representativa organisationerna.

(50) Det avsedda systemet är till fördel för hela blomsterodlingssektorn, såväl producenter som handeln.

5.2 Beträffande Förenade kungarikets synpunkter

(51) Först och främst väljs en nationell organisation ut. Om detta visar sig omöjligt försöker Productschap samarbeta med organisationer som representerar en stor del av de berörda sektorerna. I detta syfte samråder man med andra organisationer, som t.ex. National Farmers Union i Förenade kungariket. Så länge det inte finns någon sammanslutning av representativa organisationer, föreslår Productschap ett fortsatt samarbete med de två brittiska organisationer som de samarbetar med för närvarande. Enligt Productschap drar hela sektorn fördel av de säljfrämjande åtgärderna. Problemet med beskattning utan representation bör därför ses i detta perspektiv.

(52) Det bör påpekas att det endast är tre medlemsstater som ännu inte undertecknat avtalet. Dessa tre medlemsstaters andel av det sammanlagda uttagna beloppet uppgår till mindre än 1 %.

- (53) Det vore eventuellt möjligt att återföra de inkomster som inte använts för säljfrämjande åtgärder till medlemsstaterna. Med tanke på de avtal som redan slutits verkar en sådan lösning emellertid inte direkt nödvändig.
- (54) Productschap anser sig med stor tillförlitlighet kunna fastställa importerade produkters ursprung. Överläggningar kommer att äga rum varje år med medlemsstaternas berörda myndigheter för att avgöra vilka belopp som tillkommer ett visst land.

5.3 *Beträffande Danmarks synpunkter*

- (55) Productschap anser att det inte är fråga om någon dubbel avgift eftersom de avgifter som tas ut i Nederländerna återförs till Danmark.

5.4 *Beträffande Sveriges synpunkter*

- (56) Productschap anser inte att de nederländska aktörerna erhåller större fördelar genom systemet än andra aktörer.
- (57) Enligt Productschap är det inte fråga om någon dubbel avgift eftersom de avgifter som tas ut i Nederländerna återförs till Sverige.

VI. *Bedömning av stödåtgärden*

- (58) Det tvivel som föranledde kommissionen att inleda förfarandet enligt artikel 88.2 i fördraget kvarstår.

6.1 *Partnerorganisationernas representativitet*

- (59) Fullständigt frivilliga bidrag från blomsterodlingssektorn som är avsedda att finansiera säljfrämjande åtgärder kan inte anses som statligt stöd enligt definitionen i artikel 87.1, eftersom det inte är fråga om "stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är". Detta är inte fallet här. För att säkerställa att avgiftsuttaget grundas på ett frivilligt avtal krävs ett godkännande av alla de som producerar och handlar med prydnadsväxter i den berörda medlemsstaten. De organisationer som avtalen sluts med bör därför representera samtliga producenter och handlare i den berörda medlemsstaten, vilket inte är fallet i det föreslagna nederländska systemet. Den rättsliga grunden för systemet är en förordning (heffingsverordningen) som tillåter Productschap att ta ut en avgift på importerade produkter. Kommissionen har alltid – på grundval av domstolens rättspraxis⁽⁷⁾ – varit av den uppfattningen att intäkter från en obligatorisk avgift, som avkrävs av offentliga myndigheter, måste anses som statliga medel i enlighet med artikel 87.1. Följaktligen är det helt klart att det rör sig om statligt stöd enligt definitionen i artikel 87.1 i fördraget. En skattelikhande avgift som tas ut på import är oförenlig med den gemensamma marknaden, därför

att den på ett negativt sätt kan påverka handelsutbytet mellan medlemsstaterna.

- (60) Vid mötet den 23 november 1998 framhöll företrädarna för Productschap likheten mellan det system som infördes genom rådets förordning (EG) nr 2275/96 av den 22 november 1996 om särskilda åtgärder inom sektorn för levande växter och blomsterprodukter⁽⁸⁾ och kommissionens förordning (EG) nr 803/98 av den 16 april 1998 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2275/96 om särskilda åtgärder inom sektorn för levande växter och blomsterprodukter för år 1998⁽⁹⁾.

I detta sammanhang bör det påpekas att de program för främjande av konsumtionen av levande växter och blomsterprodukter skall presenteras av grupper som är representativa för en eller flera verksamhetsbranscher inom sektorn för levande växter och blomsterprodukter (artikel 4 i förordning (EG) nr 803/98).

De partnerorganisationer som slutit avtal med Productschap är desamma som de som är verksamma inom denna europeiska ram. Productschap utgår därför ifrån att det från de olika europeiska nationella myndigheternas sida inte råder något tvivel om att partnerorganisationerna är representativa och att de godkänts av dessa som sådana.

- (61) Detta argument kan dock inte accepteras. Det finns en tydlig skillnad mellan organisationer som, med stöd av en rådsförordning och under kommissionens och medlemsstaternas överinseende, utsetts att förvalta europeiska budgetar, och organisationer som, för övrigt i de flesta fall utan nationell rättslig grund, skulle utses av Productschap att sköta å ena sidan uttaget av avgifter av aktörer, vilka i vissa fall är och i andra fall inte är medlemmar av dessa organisationer, och å andra sidan de säljfrämjande åtgärder för blommor och växter som finansieras med intäkterna från sådana avgifter. Ett gemenskapsrättsligt instrument (i synnerhet en förordning), genom vilken ett övergripande tillvägagångssätt införs med hjälp av gemensamma kriterier och som syftar till en viss harmonisering i det gemensamma intresset, berättigar inte nödvändigtvis en medlemsstat att införa hinder i form av skatter eller avgifter på eget initiativ. Det föreligger dessutom en risk för avgiftsuttag utan representation.

- (62) De säljfrämjande åtgärderna i de andra medlemsstaterna kommer dessutom att genomföras i samråd med Productschap, varigenom Productschap får ett visst medinflytande, medan organisationerna i de övriga medlemsstaterna inte har samma överinseende när det gäller den säljfrämjande verksamheten i Nederländerna. Denna obalans ger anledning att tro att åtgärden är skraddarsydd för nederländska aktörer.

6.2 *Användning av återförda medel*

- (63) Det framgår inte klart huruvida producenter och handlare i de andra medlemsstaterna alltid kan dra lika stor fördel av de säljfrämjande åtgärder som genomförs av partnerorganisationen i den berörda medlemsstaten som de nederländska producenterna och handlarna gör av de åtgärder som genomförs av Productschap.

⁽⁷⁾ Dom av den 22 mars 1977 i mål 78/76, Firma Steinike und Weinig mot Förbundsrepubliken Tyskland, Rec. 1977, s. 595 (Svensk specialutgåva, häfte III, s. 329).

⁽⁸⁾ EGT L 308, 29.11.1996, s. 7.

⁽⁹⁾ EGT L 115, 17.4.1998, s. 5.

Av domstolens fasta rättspraxis⁽¹⁰⁾ framgår det att, om den skattebörda som läggs på den inhemska produkten vid utsläppandet på marknaden helt utjämnas av de fördelar som blir resultatet av användningen av intäkterna från ett bidrag som utgör en skattelikhande avgift, så utgör denna avgift en avgift med motsvarande verkan som en tull, vilket är i strid med artiklarna 23 och 25 i fördraget. Om den skattebörda som vilar på den inhemska produkten endast delvis utjämnas av dessa fördelar, gäller artikel 90 i fördraget för avgiften i fråga. I det sistnämnda fallet skulle avgiften vara oförenlig med artikel 90 i fördraget och alltså vara förbjuden, i den mån den innebär en diskriminering av den importerade produkten, det vill säga i den mån den medför att skattebördan på den inhemska produkten till stor del utjämnas jämfört med den införda produkten.

I det aktuella fallet är det inte fastställt att det inte föreligger någon diskriminering av importerade produkter eller att den skattelikhande avgiften och intäkterna från den inte strider mot artikel 90 i fördraget. Den avgörande frågan är nu huruvida importerade produkter verkligen kan dra samma fördel av stödsystemet som inhemska produkter: även om lika behandling av inhemska och importerade produkter garanteras enligt reglerna, uppstår det i praktiken ofrånkomligen gynnsammare villkor för inhemska aktörer eftersom de säljfrämjande åtgärder som genomförs är anpassade efter nationella specialiteter, behov och brister (säsongvariationer och variationer beträffande odlade sorter). Även om det antas att importerade produkter verkligen gynnas av stödsystemet på samma sätt som inhemska produkter finns det i praktiken ingen mekanism som gör det möjligt för kommissionen att verkligen kontrollera om produkter från de fjorton övriga medlemsstaterna drar lika stor fördel av stödet som inhemska produkter, i synnerhet som de nederländska myndigheterna försummat att ange vilket identifieringssystem som skulle användas för att fastställa de importerade produkternas ursprung (jfr skäl 31 ovan), bortsett från en vag försäkran från Productschap om att man anser sig själva kunna fastställa produkternas ursprung (jfr skäl 54 ovan).

- (64) Vidare har artiklarna 87 och 88, å ena sidan, och artikel 90, å andra sidan, olika syften. Det faktum att en nationell åtgärd uppfyller kraven i artikel 90 innebär därför inte att den överensstämmer med andra bestämmelser, som t.ex. artiklarna 87 och 88. Om ett stöd finansieras genom en avgift som läggs på vissa företag eller viss produktion har kommissionen skyldighet att undersöka inte bara om finansieringsmetoden är förenlig med artikel 90 i fördraget, utan även om avgiften, i kombina-

tion med det stöd som den avser, är förenlig med kraven i artiklarna 87 och 88.⁽¹¹⁾

Om avgiften inte är frivillig (vilket enligt skäl 59 är fallet) och återförs till det exporterande landet, föreligger det en risk att det planerade systemet hindrar cirkulationen på den inre marknaden och medför extra administrativa kostnader.

Det planerade systemet tycks i första hand vara avsett att återställa de nederländska produkternas konkurrensförmåga, eftersom de ju själva drabbas av den skattelikhande avgiften. Importerade produkter, som skulle ha blivit konkurrenskraftigare på grund av att endast inhemska produkter beskattas, går nu miste om denna fördel om även de beläggs med avgift. Förlusten av denna konkurrensfördel utjämnas inte nödvändigtvis av användningen av intäkterna från avgiften för marknadsföring av importerade produkter eftersom lika behandling inte kan garanteras i praktiken (jfr skäl 63 ovan).

Det planerade systemet hotar att snedvrider den fria konkurrensen. Den negativa påverkan av handelsutbytet mellan medlemsstaterna som blir följderna av detta stöd kan ytterligare förstärkas av stödets finansieringsmetod som även belastar importerade produkter.

- (65) Det bör vidare tilläggas att det ofta blir aktörerna i andra medlemsstater som får bära den börda som beviljandet av stöd till finansieringen av jämförbara marknadsföringsåtgärder medför. När producenter i andra medlemsstater exporterar till länder som tar ut en importavgift finansierar dessa alltså två gånger en och samma åtgärd.

I detta sammanhang har de nederländska myndigheterna förklarat att de är villiga att återinföra ett system i likhet med det som tidigare fanns mellan Tyskland och Nederländerna, enligt vilket en aktör befriades från avgiften om denne kunde visa att han redan hade betalat en liknande avgift i det andra landet.

En sådan formalitet (överlämnande av dokument för att kunna befrias från avgiften) skulle emellertid kunna anses som en åtgärd med motsvarande verkan, vilken är förbjuden enligt artikel 28 i fördraget, det vill säga "alla handelsregler antagna av medlemsstater som kan utgöra ett hinder, direkt eller indirekt, faktiskt eller potentiellt, för handeln inom gemenskapen"⁽¹²⁾. Formaliteter, till och med rent formella sådana som överlämnandet av dokument, som förmodligen åtföljs av ett kontrollsystem, kan påverka handelsutbytet inom gemenskapen. Dessutom är sådana gränskontroller endast motiverade i särskilda och begränsade fall⁽¹³⁾.

- (66) Intäkterna från den skattelikhande avgiften kan för övrigt visa sig otillräckliga för att lansera en reklamkampanj. I ett sådant fall finns det inte några korrigerande åtgärder som föreskriver en skäligen motprestation för producenterna och handlarna i de andra medlemsstaterna och det kan alltså inte uteslutas att pengarna blir kvar hos partnerorganisationen.

⁽¹⁰⁾ Se framför allt domstolens dom av den 11 mars 1992, *Compagnie commerciale de l'Ouest mot Receveur principal de douanes*, förenade mål C-78 till C-83/90, Rec. 1992, s. I-1847, punkt 27, och domstolens dom av den 16 december 1992 i mål C-17/91, *Lornoy mot belgiska staten*, Rec. 1992, s. I-6523, punkt 21.

⁽¹¹⁾ Domstolens dom av den 25 juni 1970 i mål 47/69, redan omnämnd i fotnot 6. Se vidare domstolens dom av den 2 augusti 1993 i mål C-266/91, *Cellulosa Beira mot Fazenda Publica*, Rec. 1993, s. I-4337, och domstolens dom av den 27 oktober 1993 i mål C-72/92, *Scharbatke mot Tyskland*, Rec. 1993, s. I-5509.

⁽¹²⁾ Domstolens dom av den 11 juli 1974 i mål 8/74, *Dassonville*, Rec. 1974, s. 837 (Svensk specialutgåva, häfte II, s. 343).

⁽¹³⁾ Domstolens dom av den 25 oktober 1979 i mål 159/78, *kommisionen mot Italien (tullombud)*, Rec. 1979, s. 3247 (Svensk specialutgåva, häfte IV, s. 591).

VII. Slutsatser

(67) Mot bakgrund av ovanstående överväganden anser kommissionen att de villkor inte uppfyllts som skulle kunna få den att eventuellt frångå sin fasta praxis när det gäller statligt stöd som finansieras genom skattelikhande avgifter som även tas ut på importerade produkter, nämligen att det måste röra sig om ett system som grundar sig på ett frivilligt avtal med aktörerna eller de representativa partnerorganisationerna i de berörda medlemsstaterna samt att skatteintäkterna måste återföras till de berörda medlemsstaterna.

Kommissionen anser följaktligen att detta stöd, som finansieras genom skattelikhande avgifter som även tas ut på produkter som importeras från andra medlemsstater, är oförenligt med den gemensamma marknaden.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det statliga stöd som Nederländerna planerar att genomföra till förmån för reklam för prydnadsväxter och som finansieras genom en skattelikhande avgift som läggs på produkter som

importeras från andra medlemsstater är oförenligt med den gemensamma marknaden. Detta stöd får därför inte genomföras.

Artikel 2

Nederländerna skall inom två månader från delgivning av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits för att följa beslutet.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Konungariket Nederländerna.

Utfärdat i Bryssel den 20 juli 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen
